

LÄRJUNGARNA PÅ VÄG TILL EMMAUS

■ **Tidsram:** 20-25 minuter

Luk 24:13-35

Två lärjungar på vägen till Emmaus

Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade kom Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. Han frågade: "Vad är det ni går här och talar med varandra om?" De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas, svarade: "Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar." – "Vad har hänt?" frågade han. De svarade: "Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte." Då sade han: "Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?" Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: "Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut." Då följde han med in och stannade hos dem. När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: "Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?"

De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: ”Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon.” Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet..

■ **Övriga läsningar:** Apg 2:14,22-33, 1 Pet 1:17-21

■ **Bakgrund**

”Jag är vägen” sade Jesus. Han är Guds väg till människan. Mötet mellan Kristi klara och säkra steg och människans osäkra steg äger rum på vägen till Emmaus, på uppståndelsens morgon. Den uppståndne Herren, Guds väg till människan, börjar bli människans väg till Gud. Ljuset dag har kommit – men lärjungarna var kvar i sin blindhet. Det var glädjens dag – men de var kvar i sin sorg. Det var uppståndelsens dag – men lärjungarna var som döda. Gud söker människan då hon vandrar sin livsväg – ty människan är föremål för hans största omsorg. Jesus är Gud som döljer sig vid Emmaus. På vägen blir han vår färdkamrat. Han tvingar sig inte på oss. Han knackar på, väntar, lyssnar och frågar. Sedan undervisar han oss tålmodigt om sig själv. Gud följer vår väg: han leder oss, han utmanar oss, han överraskar oss, han känner med oss – och ändå klarar vi inte av att lita på honom. Låt oss, som vet att Kristus sannerligen är uppstånden från de döda, våga förtrösta på honom, lyssna till honom, låta våra hjärtan brinna av glädje, tro, hopp och kärlek genom vår ständiga samvaro med honom.

Ur *Oremus*, © Katolska Liturgiska Nämnden 2008

■ **Ta med**

En duk (gärna i den liturgiskafärgen vitt), ett ljus (ert ”Kristusljus”) ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. Bibel, ev barnbibel. Ev: korg med hjärtan. Skriv ut och kopiera bilden som hör till dagens evangelium som barnen kan färglägga (finns i slutet av detta dokument).

Fotspår i olika färger, (se längst bak): Jesus: störst, röda • Kleopas och den andre lärjungen: gröna, något mindre fotspår • Övriga lärjungar och vi alla: vita fotspår (så det räcker till alla)

Vägen: en duk

Graven: en sten eller en annan duk

Huset: en duk eller en kartong

Bröd

■ **VÄLKOMNA!**

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla barnen i en cirkel på golvet.

- Välkomna alla barn, roligt att se er här!
- Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin mässhake idag?
- Ja, för att vi fortfarande befinner oss i påsktiden! Då har prästen på sig vitt!
(Nu tar du fram duken i rätt färg. Peka gärna på KPN:s kyrkoårsaffisch.
[Här kan du beställa den.](#))
- Och varför firade vi påsk? Jo, för att Jesus har uppstått!
- Har någon haft födelsedag, eller kommer att ha födelsedag snart?

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

- Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:

[När Gud sade ordet som skapade dig](#)

*När Gud sade ordet som skapade dig,
tror jag han tänkte så här.
Du är någonting, du kan någonting,
jag älskar dig just som du är.*

TEXT: A-S THORSELL-ALM

Hjälp barnet att tända ljuset.

- Varför tänder vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan komma vi ihåg det Jesus sa: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.
- Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonerna av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är, jag vill vara din vän.

■ SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur *Cecilia* med rörelser: [Du är hemliga vännen min](#)

*Du är hemliga vännen min,
du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går,
stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.*

TEXT: ANDERS PILTZ

■ VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

- Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (Håller upp ett litet tyghjärta)
- Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. (Dela ut till var och en)
- Hur känns det? (Låt barnen komma med förslag)
- Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex)

- När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.
- Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.
- Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

- Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

- Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

■ INTRODUKTION

- Har någon av er någon gång blivit riktigt besviken, då något inte alls blev så ni hoppades? (lyssna på barnens svar)
- Idag ska vi höra talas om två lärjungar, den ene hette Kleopas, den andre vet vi inte namnet på. De var också så besvikna, ja, det hade nästan tappat allt hopp. Men vi ska se vad som hände...

■ DAGENS TEMA: MARIA FRÅN MAGDALA OCH LÄRJUNGARNA VID GRAVEN

- Nu är fastan slut, då får vi sjunga Halleluja igen! (se inspelad version här: [Halleluja](#))

Halleluja, halleluja prisa Gud.
Halleluja, halleluja prisa Gud.
Genom Ordet är han nära och vi ger honom all ära.
Halleluja, halleluja prisa Gud.

Melodi: Klappa händerna när du är riktigt glad...

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Visa barnen hur man tecknar ett kors med tummen på

- pannan (Jesus, hjälp oss att förstå)
- munnen (Jesus, ge mig mod att bekänna), och
- hjärtat (för att vi ska bevara Guds ord i våra hjärtan),
och så säger vi:
- ”Ära vare dig, Herre”.

■ BIBELBERÄTTELSEN BERÄTTAS

- Återberätta dagens evangelium med hjälp av fotspår och de andra föremålen. Fotspåren gör att det uppstår en extra spänning som förstärker upplevelsen av Guds ord. Berättelsen mynnar ut i att vi själva får fötter med vilka även vi kallas att följa Jesus.

Samla barnen i en ring. Dela ut ett litet vitt fotspår till alla. Berätta och lägg fotspåren m.m på golvet allteftersom berättelsen skrider framåt...

- Jesus hade blivit korsfäst och lärjungarna var mycket ledsna över det som hänt. På den tredje dagen efter korsfästelsen var två lärjungar...

Lägg två par fotspår i grönt på en väg, ev lägger du en duk som får föreställa vägen och en annan duk som får föreställa staden.

- ...på väg till en by som heter Emmaus. De talade med varandra om allt som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade kom Jesus själv och slog följe med dem.

Placera de röda Jesus-fotspåren intill de andra, åt samma håll.

- Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. Han frågade:
– Vad är det ni går här och talar med varandra om?
De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas sa:
– Du måste vara den ende i hela Jerusalem som inte vet vad som har hänt under dessa dagar.
– Vad har hänt? frågade Jesus. De svarade:
– Detta med Jesus från Nasaret, han som var profet, mäktig i ord och handling. Han blev dömd till döden och korsfäst. Vi hade verkligen hoppats att han var den som ska befria Israel. Nu är vi bara ledsna och besvikna. Och till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det hände, och nu har några kvinnor gjort oss uppskakade. De var vid graven...

Lägg två par fotspår längre bort vid en ”grav” som du gör med hjälp av en sten eller en grå duk.

- ...tidigt i morse men de fann inte hans kropp. De kom tillbaka till oss och berättade att de sett änglar som sagt att Jesus lever! Några av apostlarna gick ut till graven och fann att det kvinnorna sa stämde!

Jesus sa till dem: – Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt! Det står ju skrivet att Messias skulle lida för att sedan uppstå och gå in i sin härlighet. Sedan förklarade han allt för dem. De var nästan framme vid byn...

Gå vidare fram med fötterna, så att de är nära byn...

- Och han såg ut till att vilja gå vidare, (vänd bort fotspåret något) men de höll kvar honom och sade:
– Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och mörkt, dagen är snart slut.
Då följde han med in, (*låt alla tre fotspår gå in i ett "hus"/en duk eller en kartong*) och stannade hos dem.
- När de skulle äta tog han brödet, (lägg dit ett bröd) läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom! Samtidigt försvann han ur deras åsyn. Och de sa till varandra:
– Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen?
- De bröt upp och återvände till Jerusalem till sina vänner, och berättade för dem vad som hänt:

Låt fötterna återvända!

- – Herren har verkligen uppstått!
- Tillsammans med sina vänner gick de då ut i hela världen för att sprida den glada nyheten om att Jesus har uppstått, att Gud givit förlåtelse och nytt hopp. De kristna fortsatte att berätta den glada nyheten för alla. Föräldrarna berättade för sina barn, ändå till den dag då ni fick höra om Jesus. Nu tillhör ni också Jesu vänner, ni hör till hans kyrka och får också berätta för andra om den glada nyheten!

Vänd de vita fotspåren utåt och inbjud barnen till att också lägga ut sina fotspår i mitten, så att de strålar ut åt alla håll.

■ SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här:

<https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen>

Till dagens tema passar:

- [*Jesus har uppstått*](#) (Cecilia 330)
- [*Dina händer är fulla av blommor*](#) (Cecilia 328)
- [*Gud är kärlek, Jesus lever...*](#)

■ EXTRA AKTIVITETER

- Låt dem färglägga den svartvita bilden som hör till dagens läsning.

■ AVSLUTNING

Samla barnen, stå på knä och be:

Tack Jesus, för att du uppstod för oss och skänkte oss det eviga livet.

Vill någon av barnen formulera egna böner?

– Vem eller vad vill vi be för?

Upprepa gärna barnens ord och lägg till: Herre, hör vår bön.

Om någon av barnen berättar om en mor eller farförälder eller någon annan närstående som dött kan man lära barnen att be: Låt ... vila i frid och låt det eviga ljuset lysa för henne/honom.

Sjung *Fader vår* tillsammans, gärna med rörelser. [Här ser du hur det kan gå till.](#)

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson

Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)

Stockholm den 15 september 2015

+ Anders Arborelius OCD, biskop av Stockholm

LÄRJUNGARNA PÅ VÄGEN TILL EMMAUS

